

V. 1. Vítězství života nad náboženstvím (děj)

Výchozí situace:

Žid Mrkváři
Nýmand

4 peóni s plachtou

filosofové

Žid jakožto majitel poloviny plachty ihned odchází kontrolovat nafukování balónu a samozřejmě také hlídá svůj trezor. Tedy přechází mezi těmito dvěma místy.

Proces „nafukování“ musí vyřešit výtvarník!

Dvojka: *(poněkud perplex)* „No... Tak to jsme taky vyřešili pěkně.“

Jednička: *(nepřesvědčivě)* „Jo... hm... tak abychom se připravili na cestu, ne?“

Filosofové se vrhnou na své knihy, balí si. Knihy jsou pryč, proto si je musí přinést. A to si vyžaduje změnu – peóni při budování tábora odnesou knihy za tabuli, tedy „do studny“. Tam si pro ně teď filosofové půjdou.

Mrkvář: *Udělá dva krůčky směrem k balónu a hovoří směrem k němu, nikoli k N.* „A jste si jistý, že nás Mrkev ochrání před Leviathanem?“

Nýmand: *Popojde dopředu a do publika.* „Jistojistý.“

Ze zákulí se ozve Leviathan. Všichni kromě Nýmanda sebou trhnou a na okamžik vystrašeně ustrnou, pak pokračují v práci o to rychleji.

Jiný mrkvář: *Popojde šikmo doleva dopředu, takže je někde mezi N. a balónem. Mluví také spíše k balónu než k N.* „A nemůžeme raději letět s nimi? Pro jistotu? A uctívat Mrkev jinde?“

Žid: *Rychle zaujme pozici mezi Mrkváři a balónem, který brání svým tělem podobně jako dříve trezor.* „Tak to ne. Balón je teď náš, žádného praštěného mrkváře v něm trpět nebudeme! Jestli chcete letět, musíte s tou blbostí přestat.“ *Založí ruce na prsou, konec diskuse.*

Nýmand: *Rozhodně, přesvědčeně nebo dotčeně – jak chcete, pánové.*
„Nikdy!“

Leviathan se ozve podruhé a silněji. Všichni sebou nejen trhnou, ale ještě se po sobě s úzkostí podívají. Nýmand mimoděk také pootočí hlavu ve směru řevu, ale vzápětí ji rozhodně odvrátí, jako by chtěl ten úlek zastřít.

Mrkvář: *To bude třetí, který zatím nevyjádřil pochybnost.* „To mi za to nestojí, nazdar!“ *(Zabazuje svůj rudý šátek a jde pomáhat s nafukováním.)*

Nýmand: *Zatím bohorovně hlasem soudce u posledního soudu, ještě zůstává dost oveček. „Zrádce!“*

Jiný mrkvář: *Teď ten, co zapochyboval první. „Mně taky ne!“ (zřídí se stejně.) Zbývající dva se radí, zatím váhají. Dívají se střídavě na balón a N.*

Nýmand: *Teď už je vyveden z míry, otáčí se za nimi, v hlase je slyšet zklamání. „Zrádci!“ V jeho chování už se zase objevuje netrpělivost, nejistota. Tedy ošívá se, popochází, zřetelně sleduje situaci...*

Na scénu se vrhne – nebo přikulhá? – Lovkyně. Je celá od kerve (pokud holky neumějí krváčet na povel, tak třeba, hmmm – bude stačit potrhané oblečení), udýchaná. Asi se zastaví hned na kraji pódia před balónem.

Trojka: *Filosofové přicházejí se svými knihami, ale nemají je všechny svázané, proto si je rozloží uprostřed na nižším stupínku a snaží se je nějak sbalit. (zmiňuje zajímavost) „Hele, amazonka žije.“*

Jednička: *„Jste celá? Totíž co Leviathan?“ K Jedničkoví zájem o někoho jiného, zvláště o konkurenta příliš nesedí, proto navrhuju tuto úpravu.*

Lovkyně: *Ztěžka dýchá a něco ji bolí. „Svedla jsem s ním boj! Sotva jsem to přežila. Pauza a už zase organizačním tónem, přestává vnímat bolest, krvácení i neupravený oděv. Ale monstrum – jiné slovo – přežilo také a je mi v patách! Musíme odtud okamžitě zmizet!“*

Žid: *Zamíří k trezoru, chystá se jej vzít. „Už to máme skoro plné! Všichni na palubu, připravte si lístky, donesu kasu! Směřem k posledním mrkvářům. Tak co bude s váma?“*

Všichni – poslední dva – mrkváři zabazují šátky a jdou na palubu balónu, Žid si přebazuje přes záda svůj trezor.

Nýmand: *Teď už sklesle, zoufale. „To... se mnou nikdo nezůstane?“*

Mrkvář: *Jen mávne rukou směrem k N. „Za to nám umřít nestojí.“*

Jiný mrkvář: *K předchozímu kolegovi. „Až přistaneme, najdeme si nějakou jinou zeleninu, kterou budeme uctívat!“*

Nýmand: *Pohled do země, zmateně cupitá... „Ale... Mrkev říká... Mrkev...“*

V. 1. a. Konec náboženství ve jménu přežití (děj)

Leviathan se ozve naposledy, nebezpečně blízko. Nýmand zesíná, jeho zbabělost zvítězí, zabazuje plášť i fedoru s mrkví a už je u balónu.

Nýmand: *S nejponíženejší prosbičkou. „Mohu letět také?“*

Lovkyně: „Nastup.“

Nýmand: *Uctivá poklona střídá uctivou poklonu, kdyby se nebál rány políbil by Lovkyni zkrvavenou kulhavou nohu.* „Děkuji vám úslužně.“

Lovkyně: „Drž hubu.“

Nýmand: *Radostně, vesele, zase bude mít snažší život.* „Ano madam! Už ji držím, madam!“

Lovkyně: „Jsou všichni na palubě? *Na filosofy.* Hej, vy tam! Odlétáme! Vytáhněte někdo kolík!“

Žid: *(který je kolíku nejbližší, trezor má stále u sebe)* „Už ho tahám.“

Jednička: *(ještě není hotov s balením, ale nezačne spěchat, naopak se narovná a protahuje si záda)* „Tohle je totální anarchie! Takhle se nedá pracovat!“

Situace: 

balón Žid s kolíkem

Filosofové s knihami